

«Նոր Օր», հպարտ է անոր համար, որ դրօշակ ունեցաւ, որուն ծալքերուն տակ համախմբւեցան այս գաղութին մեծերն ու պզտիկները, հաւաքաբար ծառայելու համար ցեղին եւ անոր հետնապնդած նպատակներուն:»

Ընկերական եւ հղբայրական մեր ջերմ

ու սրտագին շնորհաւորութիւնները յիշեալ քերթերուն: Կը մաղթենք անոնց յարստութիւն ու մանաւանդ տոկունութիւն՝ կուրծք տալու համար տարագիր կեանքի պէսպէս դժուարութիւններուն:

Վ. Փ.

ԱՆՅՈ՞ՒՇ ԹԷ ԱՆՈՒՇ

«Վէմ»-ի 1934-ի Դ. համարում գըրել էի, որ Արշակ Բ.-ի բերդը պիտի կոչուի «Անուշ» եւ ոչ թէ «Անյուշ»:

Գրիգոր Եղիկեանը նոյն տարւայ «Վէմ»-ի յաջորդ համարում պարզաբանում է, որ պիտի կոչուի «Անյուշ» եւ ոչ «Անուշ»:

Փաստոսը եւ հորեմացին յիշում են եւ «Անուշ» եւ «Անյուշ» անունով, եւս Ընդմիջն անւամբ հուժիստանում, եւ ճիշտ որ Կասր Շիրինը (Անուշ բերդը) հուժիստանում չէ, ինչպէս ընդհանրապէս ընդունւած էր կարծել, եւ ես կարծում էի:

Պրպտումները ցոյց տւին, որ «Անյուշ Բերդ» — Կասր Ֆէրամուշ» անունով՝ յատուկ բերդ չկայ պարսկական հին բերդերի շարքում: Ֆէրամուշ ածականը, որ նշանակում է անյիշելի, անյիշատակելի, տրւում էր այն բանտին, որի բանտարկեալը դատապարտւած էր մահուան. այսօր էլ եթէ մէկը դատապարտուում է մահուան, նրա բանտարկւած տեղը համարում է «Ֆէրամուշ», անյիշելի, անյուշ: Արշակ Բ.-ի բերդը պիտի գտնուիս լինէր Տիգրանի շրջաններում եւ պիտի կոչուէր «Անյուշ բերդ» եւ ոչ «Անուշ»:

X.

